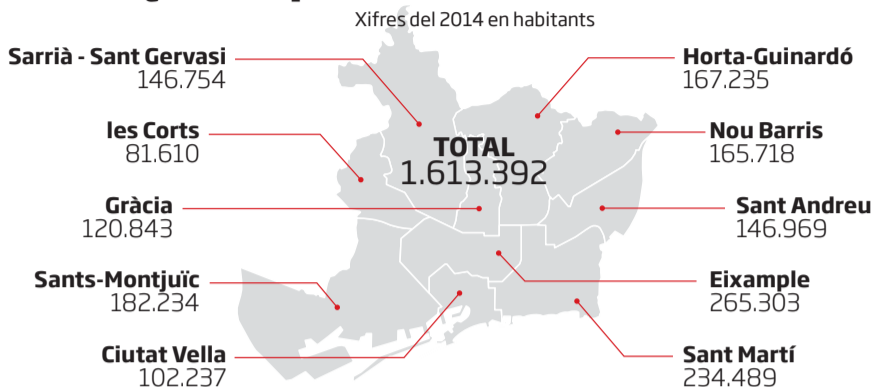

1.613.392

A Barcelona hi viuen 1.613.392 persones; el 47,4% són homes i el 52,6% són dones. El districte més poblat de tots és l'Eixample, amb 265.000 residents. El districte menys poblat és les Corts, amb 81.610 residents. La zona on hi ha una proporció més gran de dones és l'Eixample, i Ciutat Vella és on hi ha més homes.

Quanta població té cada districte?

Font: departament d'Estadística, Ajuntament de Barcelona

Ciutat Vella és el districte de Barcelona en què la mitjana d'edat és més baixa, situada als 40 anys. L'edat mitjana més alta, per contra, la trobem a les Corts, on se situa als 44,8 anys. L'edat mitjana dels barcelonins és de 43 anys.

TERESA CRESPO

Treballadora social

L'actual presidenta d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) va néixer a Mataró el 1944 i és llicenciada en història, encara que la seva carrera està vinculada al treball social, tant des de les entitats com amb la docència.

ROSA MARIA MALET

Historiadora de l'art

Badalonina de naixement, és la directora de la Fundació Miró de Barcelona des del 1980, encara que hi està vinculada des del 1975, quan es va crear aquesta entitat referent en l'art i la cultura barcelonina.

UNA CIUTAT MÉS JUSTA I COHESIONADA

La meva estimada Barcelona té problemes que vénen de lluny. Els governs municipals no han sigut capaços de reduir les desigualtats entre els rics i els pobres, i les diferències entre barris cada vegada són més grans. Durant anys els responsables polítics han patit una ceguesa respecte al sector immobiliari que els ha impedit preveure la problemàtica d'habitatge que avui tenim, i no han creat el parc d'habitatge social necessari. A més, la ciutat arrossega un llast en la seva gestió administrativa, complexa, poc àgil i amb duplicitats en molts processos que són un veritable calvari per a la ciutadania.

Pensant en el futur, Barcelona ha de superar alguns dèficits significatius per arribar a ser una ciutat cohesionada i més justa. Ha de potenciar l'ocupació a través de la inversió en obra pública, les polítiques mediadores amb el món empresarial per a la millora de la contractació, el reconeixement de l'economia social i, alhora, l'impuls d'accions formatives innovadores, més d'acord amb les necessitats del mercat laboral. En segon lloc, ha d'apostar per la infància: aconseguir

Barcelona ha d'apostar per la infància: que no hi hagi cap nen pobre ni que passi gana

que a la ciutat no hi hagi cap infant pobre ni que passi gana, i garantir que tots puguin gaudir des del seu naixement d'escoles de qualitat i entorns que permetin un creixement harmònic. I, per últim, caldria acostar els nostres barris físicament amb bones comunicacions i una clara millora de la qualitat dels seus hàbitats; econòmicament amb uns nivells de renda menys dispars; socialment afavorint que els veïns de qualsevol racó de Barcelona deixin de ser individus passius, dependents i vulnerables per convertir-se en ciutadans actius i integrats en la comunitat, i políticament fent que tots els barcelonins se sentin coresponsables de la cosa pública i participin en la governança de la ciutat.

UN REFERENT GLOBAL DE CREACIÓ I INNOVACIÓ

Barcelona, en primer lloc, hauria de potenciar la seva voluntat de ciutat de màxim interès cultural. Esdevenir un espai de referència tant per al visitant que ve de fora com per a la producció del seu teixit creatiu en molts àmbits. Tenim una oferta cultural envejable però que no disposa de les mateixes eines que altres capitals europees. Reforçar l'oferta cultural per ser un referent creatiu global. La ciutat també ha de ser homologable a les grans capitals europees. Amb una xarxa de relacions entre persones d'aquí i vingudes d'arreu. Una ciutat oberta, integradora i, alhora, catalana, mediterrània, europea i global. Un tercer repte és reforçar la seva vinculació amb la resta de territori català. Barcelona és reconeguda arreu i és la millor carta de presentació. El *made in Barcelona* és la millor manera de reconèixer el *made in Catalonia*.

Barcelona hauria de potenciar la seva voluntat de ciutat de màxim interès cultural

A la llista de coses a solucionar hi ha la relació entre la ciutat i la muntanya de Montjuïc. Un emplaçament privilegiat per la impressionant presència d'equipaments culturals. La ciutat ha viscut tradicionalment d'esquena a la muntanya. També ha de posar solució a la relació amb la seva àrea metropolitana. Barcelona és, també, la seva àrea d'influència més directa. A nivell d'equipaments culturals, mobilitat, massa crítica de ciutadania, economia i serveis, com a mínim, necessita articular una gran metròpoli diversa i oberta al món. Barcelona, també, hauria d'evitar el risc de convertir-se només en un punt d'interès turístic al marge de la gent que hi viu. Cal una Barcelona oberta a qui ens visita, però que sigui un lloc on valgui la pena viure-hi per la seva qualitat i excel·lència en camps com la medicina, la tecnologia, l'educació, els serveis públics i la cultura, àmbits vinculats a la innovació. Cal tenir la màxima ambició per ser un referent global.